

© Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sva prava pridržana. Dopuštenje za ponovno objavljivanje ovog sažetka dano je isključivo u svrhu uključivanja u HUDOC bazu podataka Suda.

© Office of the Agent of the Republic of Croatia before the European Court of Human Rights. All rights reserved. Permission to re-publish this summary has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© Bureau de l'Agent de la République de Croatie devant la Cour européenne des droits de l'homme. Tous droits réservés. L'autorisation de republier ce résumé a été accordée dans le seul but de son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

CAPEAU protiv BELGIJE

(članak 6.)

Presuda od 13. siječnja 2005. godine

ČINJENICE

Podnositelj zahtjeva, Win Capeau je belgijski državljanin, rođen 1967. godine, koji živi u Ghentu (Belgija).

Dana 29. ožujka 1994. uhićen je zbog povezanosti sa istragom koja je vođena zbog podmetanja požara. Iz tog razloga podnositelju je određen pritvor u kojem je zadržan do 21. travnja 1994. Na kraju postupka koji se vodio protiv njega, utvrđeno je da nema dovoljno dokaza za nastavak postupka. Podnositelj je zatražio naknadu štete koju je pretrpio kao posljedicu zadržavanja u pritvoru. Ministar pravosuđa donio je odluku kojom je odbio njegov zahtjev. Slijedom žalbe podnositelja tu odluku je potvrdilo Vijeće za pritvor smatrajući da u smislu Zakona od 13. ožujka 1997. godine, podnositelj nije dokazao svoju nevinost.

PRIGOVORI

Podnositelj je tvrdio da zakonska obveza da dokaže svoju nevinost na činjeničnoj ili pravnoj osnovi, dovodi do povrede članka 6. stavak 2. (pretpostavka nevinosti) i članka 14. (zabrana diskriminacije) Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

ODLUKA SUDA

Europski sud je utvrdio da sama odluka o odbijanju davanja naknade osobi koja se nalazila u pritvoru zbog kaznenog djela zbog kojeg je protiv nje vođen postupak koji je na kraju obustavljen zbog nedostatka dokaza, nije sama po sebi nesukladna s presumpcijom nevinosti. No, činjenica da je članak 28. stavak 1b. Zakona iz 1973. zahtijevao, bezuvjetno i bezrezervno, da takve osobe moraju dostaviti dokaz svoje nevinosti, dovodi u sumnju i nevinost tih osoba i odluku o meritumu koju se donio istražni organ.

Takav uvjet, koji implicira da sud smatra podnositelja krivim, izgleda nerazuman i dovodi do povrede presumpcije nevinosti. Kako je ocjena žalbenog vijeća nekompatibilna sa

presumpcijom nevinosti, Sud je jednoglasno zaključio da je došlo do povrede članka 6. stavak 2.

Sud je smatrao da nema potrebe posebno ocjenjivati prigovor u smislu članka 14. budući da se odnosi na istu pravnu situaciju o kojoj je sud već utvrdio da postoji povreda članka 6. stavak 2.

PRAVIČNA NAKNADA I TROŠAK

Budući da podnositelj nije dostavio zahtjev za pravičnu naknadu u predviđenom roku, Sud je smatrao da ne postoji potreba da mu se dosudi naknada u smislu članka 41.